Cine citește dincolo de cuvinte descoperă trăiri din propria sa existență

On Septembrie 18, 2022

Încearcă să înțelegi latura psihologică a acestor manifestări care se opun realității în care te împing gândurile, fără să fii nevoit să-ți divulgi convingerile și trăirile.

Aș zice că cine citește dincolo de cuvinte descoperă trăiri din propria ta existență. Alții nici măcar cu cuvintele luate în serios nu sunt capabili să exprime o idee personală. Iar tu, drag cititor, faptul că citești ce postez pe blog nu înseamnă că și înțelegi totul, nici măcar simbolismul intim, relațional, dintre eul liric și universul poetic de care se înconjoară un scriitor ca mine. În loc să mă citești pe mine, puteai în timpul acesta să citești alte cărți, căci la oamenii ca mine e mai greu de înțeles ceva.

Da, Nicu. Nu e vorba doar de scris, ci și de realitate. Îți propun ca atunci când ne vom vedea să discutăm următorul subiect: când oamenii dragi te dezamăgesc. Până la urmă, este și acesta un simbolism misterios, fără a cădea în incoerențe suprarealiste, un fel de cristal în care se reflectă întregul univers al unei ființe străine ție, parcă coborâtă din imaginarul unui trecut puțin cunoscut care s-a îmbinat cu imaginarul unui viitor aproape ilizibil. Da, mi-ar plăcea să-ți aud părerea vizavi de cum vezi tu o stare nocivă provocată de dezamăgire. Am trecut prin așa ceva recent. O să-ți povestesc în mare despre ce este vorba.

Sper că nu de mine este vorba în această strădanie a ta de a intui măcar o parte din latura mea ascunsă. Dar, dacă tot vrei să-ți spun ce cred, atunci sunt de părere că orice stare trece de la sine dacă ieși din ciclul "cred doar ceea ce citesc". Fiindcă atunci când citești începi să-ți construiești un mic univers din lucrurile în care nu credeai cu adevărat, un univers din care e posibil să nu-ți mai dorești să evadezi. Nu mai spun că dacă te închizi în tine, e mai rău ca orice, este un fel de bogăție ce nu este indispensabilă pentru a avea o viață ce merită de fie trăită. Ca și când ai fi stăpânul castelului aflat pe pământul căpcăunului, deci sub influența unui spirit înșelător. Cu timpul vei începe să iei "chipul" unei somnolențe malefice care sufocă orice și pe oricine cuprinde în raza ei.

Leadership: Mărturisirile tale pot să vorbească despre o „viziune" a realității în care totul se regăsește simultan în toate părțile sale, în încercarea de a exterioriza niște gânduri sau emoții care nu depind de controlul tău?

Drag cititor. Se vede că ești o fire sensibilă. Orice neînsemnată chestie o pui la suflet, ca un spirit independent care-și diminuează resursele de lumină până când rodirea sa poetică ajunge să fie limitată de capacitatea restrânsă a imaginarului substanțial. Misterul în care te învălui, atunci când îmi citești scrierile, mă îndeamnă să presupun că în spatele laturii tale sensibile, stă cel puțin un gând ascuns, un gând ascuns într-o lună opacă ce orbitează în jurul unui baricentru gravitațional destabilizator: așa numitul: "imperativ ipotetic".

Iar gândurile tale sunt controlate de măsura în care îmi citești scrierile, fiindcă tot ce știi despre mine, absolut fiecare amănunt, fiecare detaliu privind extinderea realității, știi din ceea ce scriu eu despre mine. Altfel, n-ai fi știut absolut nimic, iar eu aș fi rămas doar un scriitor care nu își mărturisește rolul de arbitru al adevărului și al realității în atenția cititorilor săi.

Uneori, tinzi să te joci cu psihologia, dar nu-i bun nici lucrul ăsta. Devii o fire tot mai încurcată. Prea multe ecuații, prea multe necunoscute, prea multe teste, prea multă intrigă. Toate astea sugrumă spiritul, ca un vuiet produs de o cădere îndepărtată de apă. Începi să vezi în orice lucru minor un adevărat coșmar. Iar în această fază, dacă te lași prea mult în voia laturii tale creative, îți vei pierde puterea de a vedea ceea ce nu se vede, *Inervitesys*

Syratriques , experiența sufletului în afara bucuriei. Nu știu ce să zic. Poate că experiența sufletului tău în lumea materială nu a acumulat suficientă energie pentru a face un salt peste propria-ți umbră formată din prejudecăți și temeri. De aceea, este vital să petreci un timp singur, pentru a înțelege emoțiile care apar, fără a răni inutil pe ceilalți.

Dacă continui astfel, citindu-mi scrierile cu nesaț, dar fără să te înțelegi pe tine însuți, cred că îți vei încheia această călătorie *en el mundo de los libros* , în micul univers al unui om pe cât de puternic, pe atât de fragil. Şi, te asigur că nu există niciun Aleph în adâncul acestui univers, ci doar un imens haos întunecat și rece, un disconfort exogen dezvoltat în absența unei iluminări naturale suficiente, o iluzie, sau mai bine zis o trăire foarte scurtă venită din altă lume, din altă dimensiune. Asta îți dorești? Să fii doar un strop de întuneric în lungul meridian al delirului, să te bucuri doar de neființă și tăcere?

Leadership: Ești pregătit să imortalizezi momentul transpunerii tale într-o poveste pe care nu ți-o poți închipui cu adevărat decât atunci când o trăiești ca pe o putere ce scoate la iveală partea suspicioasă a naturii tale?

Vrei să știi un lucru interesant? Citeam despre asta într-o carte de Borges. Cică credincioșii care vin la moscheea Amr din Cairo știu foarte bine că universul se află în interiorul uneia dintre coloanele de piatră ce înconjoară curtea centrală. Bineînțeles, nimeni nu poate să vadă acest univers, dar dacă îți lipești urechea de coloanele de piatră începi să auzi după un timp un zumzet stăruitor.

Şi tu te afli în același gen de situație. Eul tău se află în interiorul unui univers plin cu pietre prețioase, dar tot mai grele, care înconjurându-te cu o lumină orbitoare îți dau o aură falsă de om citit, o aură boemă și excentrică în același timp. Iar spiritul tău de cercetător nu reușește să găsească peste tot în acest Univers, în natură, în pietre, în frunze și în praf, mesajele sublime - pregătite cu grijă de un scriitor atât de fin ca mine.

Şi cine este de vină aici: cititorul care își caută imensitatea de experiențe (altele decât ale lui), sau scriitorul care își lasă în felul acesta personajul să înfrunte imediatul și contingentul? Rareori se întâmplă ca un scriitor atât de înzestrat ca mine să-și contureze un univers aparte, să-și șlefuiască obsesiile în afara realității cu o asemenea credință, atât de multă vreme, într-un gen atât de mult admirat de cititorii săi.

Întrebare: de ce este important să imortalizezi momentul transpunerii tale într-o poveste care parcă te atrage să o cuprinzi, dar ale cărei detalii nu pot fi atinse? Iată de ce. Pentru că este singura cale de a te conecta cu intuiția ta. Iar drumul către conexiunea cu intuiția ta se deschide conectându-te la mine, cu emoțiile și gândurile mele.

Leadershipul vizează modul în care se pune opoziția dintre instinctul de dominație și instinctul de apărare, așa încât să rezulte o tendință de convergență dintre atitudine, convingere și empatie.

Iar această convergență trebuie să fie echivalentul receptării unei perspective de înnobilare sufletească.

Cine citește dincolo de cuvinte descoperă trăiri din propria-i existență, cu precizarea că felul în care gândești și simți despre tine însuți, incluzând credințele și așteptările tale despre felul cum este altcineva, determină ceea ce se numește "atașament", principalul obiect al aprecierii obiective.

Source: https://neculaifantanaru.com/cine-citeste-dincolo-de-cuvinte-descopera-trairi-din-propria-s